

процесі справи наступних категорій:

- що виникають з сімейних відносин, крім спорів про стягнення аліментів та поділ майна подружжя;
- щодо спадкування;
- щодо приватизації державного житлового фонду;
- щодо визнання необґрунтованими активів та їх витребування;
- в яких ціна позову перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;
- інші вимоги, об'єднані з вимогами у спорах, вказаних у попередніх пунктах.

Дещо інший підхід до тлумачення «малозначної справи» містить оновлений Кодекс адміністративного судочинства України (далі – КАС України).

Так, відповідно до КАС України адміністративна справа незначної складності (малозначна справа) – адміністративна

справа, у якій характер спірних правовідносин, предмет доказування та склад учасників тощо не вимагають проведення підготовчого провадження та (або) судового засідання для повного та всебічного встановлення її обставин.

Таким чином, Цивільний процесуальний кодекс України, Господарський процесуальний кодекс України, Кодекс адміністративного судочинства України передбачають виключення стосовно представництва інтересів в суді адвокатами, а саме представництво в судах по малозначним справам представником який досяг вісімнадцяти років та має цивільну процесуальну дієздатність. При цьому закон взагалі не вимагає від цієї категорії представників наявності юридичної освіти.

Судова реформа це складний процес але для того щоб досягнути результат треба бути послідовним в своїх діях.

Список використаних джерел:

1. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2.06. 2016 р. № 1402-VIII// Відомості Верховної Ради (ВВР) 2016, № 31, ст.545
2. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя): Закон України від 2.06. 2016 р. № 1401-VIII Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 28, ст.532
3. Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» № 2147-VIII від 03.10.2017 р. [Електронний ресурс].
4. Кравчук М.В. Природа рішень Європейського суду з прав людини / М. Кравчук, Т. Тиханський // Проблеми гармонізації національного і міжнародного законодавства: досягнення та перспективи. – 2015. – С. 23-29.
5. Москвич Л.М. До питання про проблеми судової реформи // Вісник Академії правових наук України / зб. наук. пр. / редкол.: В.Я. Тацій та ін. - Х.: Право, 2009 - № 4 (59). - С. 171-179.
6. Чуприна Ю.Ю. Судова влада як чинник розбудови правової держави в Україні / Ю.Ю. Чуприна // Актуальні проблеми державного управління. – 2011. – № 1. – С. 385-392.
7. Спільний експертний висновок щодо проекту Закону України «Просудоустрій і статус суддів», підготовлений Венеціанською комісією і Дирекцією з технічного співробітництва Генеральної Дирекції з прав людини та правових питань Ради Європи, ухвалений 12-13 березня 2010 р. [Електронний ресурс].- [http://www.venice.coe.int/docs/2010/CDLAD\(2010\)003-ukr.pdf](http://www.venice.coe.int/docs/2010/CDLAD(2010)003-ukr.pdf)

УДК 37.015.31:34

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Поліщук А.С. – к. і. н., завідувач відділу аспірантури і докторантури
Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського.

Колесник О.В. – викладач, спеціаліст I категорії
Вінницький коледж економіки та підприємництва THEU

Становлення громадянського суспільства тісно пов'язане з інституціоналізацією вільних і різноманітних інтеграцій громадян в громадські об'єднання, що дають можливість оптимального забезпечення реалізації та захисту основних прав і свобод людини і громадянина [1, с. 11]. Створення інституцій громадянського суспільства - невід'ємний атрибут дійсно демократичної держави, чіткий показник свободи його громадян [2, с. 73]. Адже «саме

інституціональним структурам належить визначальна роль на лінійній стадії еволюції» [3, с. 37].

Поняттям «громадянське суспільство» позначають сукупність добровільних недержавних і неділових (неекономічних) об'єднань громадян, створених з метою захисту своїх приватних, а також спільних інтересів, ігнорує державою і діловими колами [4, с. 213]. Основними контрагентами

держави по представництву організованих інтересів громадян повинні бути не будь-які, а тільки організовані групи, що мають на меті суспільно значущі завдання і вільні від політичної та економічної конкуренції, безкорисливо працюють на суспільне благо. Йдеться про ініціативних, самодіяльних, самоврядних об'єднаннями громадян, головний інтерес яких не пов'язаний ні з отриманням прибутку, ні з завоюванням влади, а спрямований на спільне рішення загальних проблем, забезпечення спільних інтересів, які жодним чином не загрожують інтересам інших людей і груп [5, с. 57].

У свою чергу перехід України до демократії обумовлює виховання людини в душі нових суспільних поглядів [6, с. 218]. Все більше актуальності отримує необхідність формування загального уявлення про світоглядні і методологічні засади рефлексії правового виховання, дослідження його практичних моделей, аналіз взаємозв'язку правового виховання та правової культури як факторів розвитку української держави, обговорення стану та перспектив їх розвитку в сучасній Україні.

Повинні погодитися з тими дослідниками, які вказують, що особливості правової культури і правового виховання на етапі формування громадянського суспільства обумовлені відповідними об'єктивними і суб'єктивними факторами, серед яких - відсутність налагоджених механізмів участі членів суспільства в управлінні державою; відсутність звички до відповідної активної діяльності; недостатньо високий рівень необхідних правових знань та навичок, а також правосвідомості. Слід врахувати і те, що деякі індивіди орієнтовані на недовіру до змін, особливо в ситуації затягнутого трансформаційного періоду [6, с. 243].

При цьому структура громадянського суспільства не вичерпується тільки з відповідними громадськими організаціями. У неї слід включати також: а) соціальні інститути (незалежні медіа, добровільні асоціації і об'єднання громадян, систему зовнішнього громадського контролю за владою на всіх рівнях, правозахисні організації); б) соціальні практики (громадська активність громадян, ініціативні групи, громадянська компетентність і поінформованість, правова культура і вміння застосовувати правозахисну і судову систему) [7, с. 45].

За допомогою правового виховання правові цінності затверджуються в свідомості індивідів, а також формуються відповідні знання та вміння щодо реалізації прав людини, завдяки чому

громадянське суспільство має здатність захищати свої правові ідеали та цінності [6 с. 243].

Отже, не випадково правове виховання в умовах демократичного устрою Європи здійснюється під впливом інститутів громадянського суспільства. До них відносяться добровільні громадські об'єднання (економічні, культурно-мистецькі, освітні, наукові, благодійні та ін.); громадські рухи і політичні партії (останні - на початкових стадіях свого формування, поки вони ще не задіяні в механізмах здійснення влади); незалежні засоби масової інформації, які обслуговують громадські потреби і інтереси, що формують громадську думку; вибори і референдуми як засіб громадського волевиявлення і захисту інтересів; залежать від громадськості елементи судової і правоохоронної систем [10, с. 68-69]. Інститути громадянського суспільства «тим чи іншим чином сприяють формуванню правосвідомості автономного індивіда як громадянина, його позитивного ставлення до права і правової дійсності, здатної самостійно приймати участь у громадських справах і нести відповідальність за свої вчинки» [9, с. 7]. Громадянське суспільство неможливе без існування розгалуженої мережі громадських організацій, які здатні активно впливати на правове виховання. Громадські організації, які, охоплюючи своєю діяльністю різні сфери і рівні суспільного життя, краще розуміють сутність і специфіку відповідних соціальних проблем і шляхи їх подолання, є універсальним посередником між громадянами і державою. [9, с. 205].

Отже, процес правового виховання в Європі відчуває на собі вплив як ментальності, так і політичної системи, що є в ній домінуючою. Політична система Заходу будується на концептах правової держави і громадянського суспільства, які направляють процес правового виховання, що сприяє формуванню демократичної правосвідомості та правової культури у громадян [10, с. 67].

Ефективне виховання представників засобів масової інформації в області прав людини сприяє розширенню знань про права людини, зміцненню їх прихильності до прав і відповідної мотивації. Принципи прав людини є найважливішою основою їхньої професійної діяльності та діяльності засобів масової інформації. Вони можуть бути реалізовані тільки в сприятливих умовах, що забезпечують доступ до інформації, свободу вираження думок і безпеку. Всім журналістам повинні бути надані рівні можливості підготовки в області прав людини. Матеріали з прав людини і правозахисні

цінності з урахуванням особливостей умов повинні бути невід'ємною частиною будь-якої формальної підготовки або атестації, і повинні бути доступні в процесі постійного підвищення професійної кваліфікації. Всі журналісти повинні володіти базовими знаннями про права людини. Крім того, у них повинна бути можливість прослухати спеціальні курси, наприклад з питань освітлення більш спеціальної проблематики в сфері прав людини [9, с. 209].

Висновки. Існування демократії, правової держави і громадянського суспільства в сучасній

Україні неможливо без самоорганізації та соціальної активності громадян, зумовленої належним рівнем їх політико-правової культури і правосвідомості.

Однією з умов формування високого рівня правової культури суспільства є правове виховання - цілеспрямований і системний вплив на свідомість і культуру поведінки членів суспільства, здійснюваний з метою вироблення у громадян почуття поваги до права і звички дотримання права на основі особистого переконання.

Список використаної літератури:

1. Паталаха В.Ф. Інтеграції громадян в соціально-політичному розвитку суспільства : автореф. дис.канд. філос. наук /В.Ф. Паталаха ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. - К. : Б. в., 2010. – 19 с.
2. Деремо В.С. Громадянське суспільство як суб'єкт впливу на воєнно-політичні рішення / В.С. Деремо. II Політичний менеджмент. - 2009. - № 1. - С. 72 - 78.
3. Вагурин В.А. Синергетика зволюції сучасного общества / В.А. Вагурин. - Луганск: Копицентр, 2005. – 200 с.
4. Зиновьев А.А. Запад. Феномен западнизма / А.А. Зиновьев. - М.: Менталитет, 1995. – 349 с.
5. Цвих В.Ф. Профспілки і громадянське суспільство: особливості парадигми відносин : дис. докт. політ. наук / В.Ф. Цвих ; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. - К. : Б. в., 2004.- 455 с.
6. Разметаєва Ю.С. Правова культура і правове виховання в умовах формування громадянського суспільства / Ю.С. Разметаєва II Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. Серія «Філософія, філософія права, політологія, соціологія», - 2013. - № 4. - С. 242-245.
7. Структурні виміри сучасного суспільства : [навчальний посібник] / за ред. С.С. Макеєва. - К, 2006. – 372 с.
8. Історія європейської ментальності/ за ред. П. Дінцельбахера ; пер. з нім. В.С. Кам'янець. - Львів : Літопис, 2004. – 720 с.
9. Цимбалюк М.М. Формування правосвідомості громадян у процесі розбудови громадянського суспільства : автореф. дис. канд. юрид. наук : спец. 12.00.12 / М.М. Цимбалюк ; Нац. акад. внутр. справ України. - К., 2004. – 15 с.
10. Требін М.П. Феномен правового виховання у західному освітньо-виховному просторі / М.П. Требін II Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. Серія «Філософія, філософія права, політологія, соціологія». - 2014. - № 2. - С. 66-86.

УДК 37.011(477)

ГУМАНІЗАЦІЯ ТА АВТОРИТАРИЗМ, ЯК СКЛАДОВІ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИТЕМИ ОСВІТИ

Шалімов О.С. – майор поліції, викладач, спеціаліст I категорії
Вінницьке вище професійне училище Департаменту поліції охорони

Сьогодні процес гуманізації освіти визначає основний напрям її розвитку у сучасному суспільстві. Зміни підходів у вихованні, перехід від авторитарного соціального устрою, формує та сповідує нові принципи та ідеали, адже людська цивілізація ХХІ століття, вперше, в своїй багатотисячолітній історії виходить на практичну реалізацію освітніх завдань. У сучасному учнівському та студентському товаристві на перше місце виходять якісні показники в отриманні знань, умінь та навичок, які не можуть стати професійними та конкурентноспроможними без переосмислення понять гуманізації та авторитаризму, значення яких нам нав'язували попередні покоління. Саме тому їх вивчення є актуальними і сьогодні.

Глибинну джерельну базу із

досліджуваного напрямку створили Андрущенко В. [1], Буяльська Т. [2], Корольов Б. [3], Кісіль М. [4], Кравець О. [5].

Гуманізація освіти – невід'ємна складова формування освітніх ідеалів та перехід системи освіти на новий європейський та конкурентоспроможний рівень. Перш за все необхідно звернутися до історичної спадщини. Тут варто відмітити періоди культурного розвитку, що змінювалися часами загального руйнування і лихоліття. Середньовіччя відійшло від багатьох гуманістичних ідеалів античних часів, а наслідки освітньої революції в ХІХ - ХХ ст., та розвиток науки і техніки далеко не завжди сприяли гуманістичному розвитку суспільства і освіти.

Маються на увазі передусім дві речі. По-перше, гуманізація освіти в цілому, тобто покращання умов освіти для людини,